

SAŽETAK PRESUDE

LAZARIDOU PROTIV GRČKE OD 28. LIPNJA 2018. GODINE ZAHTJEV BR. 59142/16

Nije bilo policijskog zlostavljanja u slučaju podnositeljice koja je ozlijeđena za vrijeme prosvjeda protiv vlade

ČINJENICE

Podnositeljica zahtjeva, Myrto Lazaridou, grčka je državljanka i živi u Ateni. U svibnju 2010. godine u Ateni je organiziran prosvjed protiv vladinih mjera štednje u kojem podnositeljica nije sudjelovala. Tijekom ovog događaja, prosvjednici su spalili urede Marfin banke, što je rezultiralo smrću troje zaposlenika banke. Nakon toga, Delta jedinica interventne policije poslana je u susjedstvo Exarheia gdje je bilo sjedište protivnika parlamentarnog režima, radi provjere identiteta i uhićenja osoba pronađenih u posjedu sumnjivih predmeta. Nakon što je došla u ulicu Tsamadou, interventna policija se susrela sa skupinom od trideset pripadnika pokreta protiv parlamentarnog sustava. Prema navodima grčke vlade, ovi ljudi su napali policiju štapovima i srušili ih s motocikala. Incident se dogodio ispred zgrade u kojoj je bilo sjedište udruge „Mreža za politička i socijalna prava“ i udruge „Socijalne mreža podrške za izbjeglice i imigrante“. U tom trenutku, podnositeljica zahtjeva je otvorila vrata zgrade i pozvala članove skupine da se sklone u zgradu kako ih policija ne bi mogla uhititi. Policija je zatim zaprimila nalog da ode na drugu lokaciju kako bi pomogli drugom timu policajaca.

Prema tvrdnjama podnositeljice zahtjeva, interventna policija nije napustila ulicu Tsamadou, nego je otišla na prvi kat zgrade gdje su se nalazili uredi gore navedenih udruga. Razbili su staklo na ulaznim vratima iza kojih je stajala podnositeljica zbog čega je ista zadobila ozljede na rukama. Nakon što je policija otišla, podnositeljica je prevezena u bolnicu gdje joj je rana zašivena te je primila antibiotike. Za par dana, podnositeljicu je pregledao liječnik na Sveučilištu u Ateni koji je u svom izvješću naveo da je podnositeljica imala lakše tjelesne ozljede ruke uzrokovane razbijenim staklom, te da datum ozljede odgovara datumu kada je izvršena spomenuta policijska intervencija.

Podnositeljica je zatim s članovima udruge podnijela privatnu tužbu protiv policijskih službenika. Nakon provedene istrage i održanih rasprava, kazneni sud u Ateni je policijske službenike oslobodio optužbe zbog nedostatka dokaza. Drugostupanjski sud je potvrdio ovu presudu. Proveden je i disciplinski postupak kako bi se utvrdilo jesu li policijski službenici Delta jedinice počinili disciplinske prekršaje. Policijski službenik zadužen za ovu istragu izrazio je sumnju u istinitost navoda sadržanih u pritužbi podnositeljice. Istaknuo je da registarske pločice identificiranih motocikala ne pripadaju onima Delta jedinice. Također je napomenuo kako nema logike za navodno nasilno ponašanje policijskih službenika te da nitko od tih službenika nije potvrdio navode svjedoka.

PRIGOVORI

Pozivajući se na članak 3. Konvencije, podnositeljica je tvrdila da su ju policijski službenici namjerno ozlijedili i da kasnije nisu pokazali nikakav interes za nju te su ju spriječili da odmah zatraži liječničku pomoć. Također je prigovorila da je istraga o spornim događajima bila

neučinkovita i da su odgovorni policajci oslobođeni. Istaknula je da disciplinska istraga koju su proveli policijski službenici nije bila nepristrana, da nadležna policijska tijela nisu uzela u obzir odlučujuće dokaze i da vlasti nisu dale dostatne razloge za svoje odluke. Tvrdila je da su zaključci ove istrage imali utjecali na sudove, koji su ih samo prihvatili u svojim odlukama.

ODLUKA SUDA

Sud je istaknuo da u domaćem postupku nije bilo takvih nedostataka i propusta koji bi doveli u pitanje neovisnost i nepristranost domaćih sudova. Naime, odmah nakon što je podnositeljica zajedno s članovima udruge podnijela privatnu tužbu protiv policajaca, tužiteljstvo je naložilo preliminarnu istragu nakon koje je uslijedilo suđenje policijskim službenicima. Podnositeljica zahtjeva imala je pravo sudjelovati kao stranka u postupku, tijekom istrage i tijekom suđenja. Optuženi policajci su oslobođeni zbog nedostatka dokaza protiv njih. Oba suda u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku ispitivala su dokaze i poduzela sve mjere predviđene kaznenim postupkom radi razjašnjavanja okolnosti spornog događaja. Cijeli postupak je proveden u skladu s kaznenim postupovnim zakonodavstvom, a policijski službenici su oslobođeni zbog nedostatka dokaza jer, između ostalog, nije dokazano da su interventni policajci ušli na prvi kat zgrade. Domaći sudovi su također zaključili da fotografije koje je podnositeljica priložila kao dokaz, nisu upućivale na to da su njezine ozljede posljedica postupanja policajaca.

Tri mjeseca nakon spornog događaja, naloženo je provođenje disciplinske istrage. Istraga je povjerena policajcu koji nije bio u hijerarhijskom odnosu s bilo kojim od policijskih službenika koji su sudjelovali u spornom događaju. On je izrazio sumnju u istinitost navoda podnositeljice i predložio da se istraga prekine. Iz toga proizlazi da je policija poduzela potrebne mjere u svojoj nadležnosti kako bi se razjasnile činjenice spornog događaja.

Osim toga, odgovornost i djelovanje optuženih policijskih službenika ispitivali su i suci za vrijeme provođenja kaznene istrage, koja se odvijala u isto vrijeme kada i gore navedeni disciplinski postupak. Stoga nisu osnovane tvrdnje podnositeljice da su zaključci disciplinske istrage utjecali na sudove, te da su sudovi samo prihvatili te zaključke u svojim odlukama.

Naposljetku, Sud je utvrdio da su se prigovori podnositeljice svodili na izražavanje nezadovoljstva s načinom ocjenjivanja dokaza i rezultatima postupka pred kaznenim sudovima. Sud je ponovio da je ocjenjivanje dokaza uloga domaćih sudova, te da njegov zadatak nije provođenje vlastite procjene činjenica predmeta koja bi zamijenila procjenu domaćih sudova. Sud nije našao niti jedan opravdani razlog zbog kojeg bi odstupio od utvrđenja domaćih sudova. Slijedom navedenog, nije došlo do povrede postupovnog aspekta članka 3. Konvencije.

Glede materijalnog aspekta članka 3., Sud je ponovio da navodi o zlostavljanju moraju biti potkrijepljeni odgovarajućim dokazima. U konkretnom slučaju nije bilo dovoljno dokaza kako bi se izvan sumnje zaključilo da je podnositeljica pretrpjela zlostavljanje od strane interventne policije. Štoviše, podnositeljica nikada nije bila u pritvoru niti pod bilo kakvom kontrolom policije. Dakle, njezina situacija je bila posve drugačija od situacije pojedinca koji je bio pod kontrolom policije. Sud je stoga zaključio da nije bilo povrede materijalnog aspekta članka 3. Konvencije.

Ovaj sažetak izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sažetak ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te ne obvezuje taj Sud.

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava.